

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 18 - 24 aprilie 2010

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0744/921.703

Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sărbătoare

Sfântul Mare Mucenic Gheorghe

vineri, 23 aprilie, ora 11.00, Sfânta Liturghie

Vitamine pentru viață

„Ce e un sfânt, dacă nu un suflet hotărât, care se folosește de puterea lui Dumnezeu în tot ce face?” (Maica Tereza de Calcutta)

„Sfinții sunt marii animatori de care lumea are nevoie.” (R. Garrigou-Langrange)

„Sfinții sunt sarea pământului.” (Pierre Henri Simon)

„Un sfânt va vorbi prin viața lui mai clar și cu mai multă tărie decât toate cărțile de apologetică” (Etienne de Saint-Marie)

„Sfinții nu au nevoie să predice. Trebuie doar să trăiască: întreaga lor viață e o chemare.” (Henri Bergson)

„Pentru sfinți, dragostea e ca o respirație: o necesitate.” (Gustave Thibon)

„Dorința de sfințenie nu vine din orgoliu: e doar instinctul de conservare al sufletului.” (Gilbert Cesbron)

„Sfințenia se naște din unirea voinței noastre cu voința lui Dumnezeu.” (Sf. Alfons Maria de Liguori)

„Pentru noi, Sfințenia înseamnă să rămânem mereu în bucurie.” (Sf. Dominic Savio)

„Sfințenia nu începe nici cu o plenitudine, nici cu o împlinire de sine. Înainte de toate, e un gol pe care îl descoperim și-l acceptăm în noi, și pe care Dumnezeu vine să-l umple în măsura în care ne deschidem la plinătatea Lui.” (Eloi Leclerc)

„Împreună cu dragostea și răbdarea, rugăciunea îi face pe sfinți” (Antoine Crozier)

„Nu vom fi sfinți decât în măsura în care viața lui Cristos va fi în noi.” (Columba Marmion)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Adriana Scurt** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim ca anul 2010 să vă aducă sănătate, fericire și bucurii.

Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Piatra morții

Pe lângă piatra păcatului, există piatra morții. Piatra finală. Piatra dispariției. Și totuși, exact această piatră a fost mutată de pe mormântul lui Isus. “Îngerul Domnului, coborând din cer și venind, a prăvălit piatra și ședea deasupra ei.” Aceasta a făcut pământul dintotdeauna – a așezat speranțele omului într-un mormânt și apoi a sigilat porțile ca să nu mai iasă. Însă pământul a condus prea mult timp. Pământul a spus destul și a făcut destul. Acum este rândul lui Dumnezeu, și Dumnezeu a preluat conducerea. Astfel “îngerul Domnului, coborând din cer și venind, a prăvălit piatra”. Dacă omul nu a deschis mormântul, însuși Dumnezeu a făcut-o. Mai mult, El îl ține deschis; căci după ce îngerul a prăvălit piatra, “ședea deasupra ei”. Nu a fost o înfrângere temporară a răului. Această “ședere” pe piatră a fost victoria, cucerirea finală.

“Și a prăvălit o piatră la ușa mormântului.” Acesta părea a fi sfârșitul. Moartea nu este niciodată sfârșitul poveștii. Nu este sfârșitul pentru pruncul care moare la o vârstă fragedă. Nu este sfârșitul pentru cel drag nouă a cărui viață este distrusă de cancer sau încheiată din cauza unei inimi slăbite. Nu este sfârșitul pentru acel tânăr soldat ucis pe câmpul de luptă în floarea vârstei. Nu este sfârșitul; pentru că piatra a fost dată la o parte.

Un misionar creștin prins de comuniști, apropiindu-i-se moartea sigură, a scris acest poem într-o scrisoare adresată unui prieten:

“Frică de moarte? Frică? De ce?

Frică să văd fața Mântuitorului -

Să îl aud cum mă primește și să văd

Slava reflectată de răni de har?

Frică? De ce?”

Dând la o parte piatra din grădina lui Iosif, Dumnezeu a îndepărtat cea mai mare piatră din câte există. A câștigat victoria finală și totală asupra păcatului și a morții. Toate pietrele care ne stau astăzi în drum nu sunt altceva decât ciobituri din vechea piatră. Însă vechea piatră – cea mai mare dintre toate – a fost dată la o parte.

Margaret Slattery a scris în cinstea celor care au murit în al doilea război mondial: “Există morminte în nisipurile Africii unde a fost îngropat un frate care a murit cu curaj; un prieten drag; un băiat care a câștigat la tenis și a traversat lacul în înot cu puține luni în urmă. Au fost îngropați acolo unde au căzut. Deasupra la astfel de morminte există o voce care spune: ‘Nu este aici’. În Bataan-ul îndepărtat au îngropat o infirmieră care fusese bună și veselă și foarte îndrăzneată; un medic care cu ultima lui fărâmbă de putere i-a slujit pe cei aflați în durere; și un patriot filipinez, unul dintre cei mai remarcabili fii ai țării sale. Deasupra mormintelor lor, în bătaia vântului, o voce clară spune: ‘Nu este aici – nu este aici – pentru că Eu trăiesc, și ei trăiesc’.”

Pr. Anthony M. Coniaris www.predici.net.ro